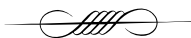


ORBÁN J. GYULA

## Keresztényellenesség Észak-Koreában és Kínában



Észak-Korea azon országok közé tartozik, ahol az emberi jogokat teljesen semmibe veszik. A kormány különös gondot fordít arra, hogy elnyomja a közösségi és az egyéni vallásos tevékenységeket. A bebörtönözött keresztények száma ismeretlen.<sup>2</sup>

1948–1994 között, a kormány legalább 1 500 templomot rombolt le. Csak az a tény, hogy valaki egy Bibliát tart magánál, bűnnek számít. Az Egyesült Államok Nemzetközi Vallásszabadság Bizottsága becslése szerint az országban legalább 6 000 keresztény sínylődik börtönökben a 15-ös számú táborban.<sup>3</sup>

Azt mondják, 1953 óta 300 000 keresztény tűnt el. Ha valakit egy Bibliával a kezében találunk, azonnal agyon lehet lőni. Elmondások szerint csak 1999-ben 400 keresztényt gyilkoltak meg.<sup>4</sup>

### Észak-Korea színpalái mögött<sup>5</sup>

Észak-Korea továbbra is merev sztálinista ország. Ez végzetes következményekkel jár az éhező népesség számára. A Nyugat politikai és gazdasági okok miatt szemet huny e felett. Nemrég a témával kapcsolatban egy megrázó brit dokumentumfilm részeként egy riportot sugároztak.

Ezen túl már névtelenek. Úgy hívják őket: „virágnyelők” és éhesen támolyognak. Ugyanaz a kép tárul elénk minden nagy észak-koreai városban. A piacokon, a tereken, a város peremén, a sárban, gyerekeket láthatunk, sokszor árvákat, akik egy darabka ennivalót keresnek. Rongyos ruháikban, a felnőttek ügyet sem vetnek rájuk a háttérben. Olykor elüldözik őket a piacról, miközben rizsszemeket keresgélnek.

*Terület:* 120 540 km<sup>2</sup>

*Népesség:* 22 224 195

*Etnikai csoportok:* a népesség igen homogén; létezik egy kis kínai közösség és némi japán etnikai csoport.

*Vallás:* tradicionálisan buddhista és konfuciánus; kevés keresztény, illetve szinkretista csoportok (Chondogyo).

*GDP növekedés:* 1%

*A szegénységi küszöb alatt élő népesség száma:* ismeretlen.

*Munkanélküliség:* ismeretlen.

*Külföldi adósság:* 12 milliárd USA dollár

*Népességnövekedés:* 1,1%

### Megrázó riport

A brit újságíró, Joe Layburn és egy észak-koreai operatőr, Ahn Chol rejtett kamera segítségével megrázó riportot készítettek ezekről az árvákról abban az országban, ahová többé nem tehetik be a lábukat. Március 28-án szerdán és április 1-én szombaton a *Humanistische Omroep* sugározta a dokumentumfilmet „Egy titkos ország gyerekei” címmel a Holland 1 tévécsatornán. A film pályázott 2001-es *A. I. Filmfestival Awardon*, és április elején az *Amnesty International Film Festivalon*. Érthetetlen, hogy a világ legkeményebb sztálinista berendezkedésű országáról mutatott eredeti képsorozatok, amelyek a napnál is világosabban fedik fel a valóságot,

nem kaptak nagyobb nyilvánosságot. Talán ez annak köszönhető, hogy egyre több EU tagszág létesít diplomáciai kapcsolatot Észak-Koreával.

### Árvák

Az elmúlt években három millió ember halt éhen Észak-Koreában. Ismerjük ennek a súlyos következményeit. Ugyanakkor, a kommunista ország maradék része a Nyugat és az *Amnesty International* emberi jogi szervezet számára továbbra is egy csukott könyv marad. *Ahn Chol* (álnév) operatőr, aki maga Kínába szökött, arra akarta felhasználni a kameráját, hogy lefilmezze azt, ami valójában megtörténik saját hazájában. Az észak-koreai városban, amelynek a nevét biztonsági okokból nem említjük, felnőtteket filmezett le, akik leültek enni, miközben félrelökték azokat az alkalmatlankodó utcagyerekeket, akik rizsszemeket keresgéltek maguknak. Egy lesújtó kijelentés, amely megcáfolja az észak-koreai kormány állítását, miszerint gondoskodik az árváiról.

### Színfalak

A dokumentumfilmben láthatjuk még a brit újságíró, *Joe Layburn* képeit is, aki turista vízummal utazott az országba. Újságíróként nem engedték volna be. A csoportot, amellyel utazott, idegenvezető 'kísérete', aki már az utazás első pillanatában kijelentette, hogy fényképeket csak az ő engedélyével készíthetnek. Ez egy körutazást eredményezett a facade-on, amely a fővárosnak, Phenjangnak a része. Minden utcában és sarkon, az „ország atyjának”, *Kim Jong-il* elnöknek hatalmas szobrai és plakátjai széles mosollyal fogadják a látogatót. Attól a tényről eltekintve, hogy a városban üresek az utcák és minden más, a hatalmas elhagyatott épületek – mint a tizenhat emeletes szálloda is, ahol *Layburn* megszállt – gyakorlatilag üresen állnak. A képek azt mutatják, hogy az ország nem működik, és a gazdaság teljesen romokban hever.

### Gyermekek palotája

A szállodai szobákban található televíziókban a hatalmas *Kim* vezért láthatjuk, különböző pozíciókban és helyzetekben. A vezér közkedvelt neve: „A munkások bölcs tanácsadója.” A szállodában, ami a város folyójának egy szigetén található, a vendégeket a legkiválóbb ételekkel kínálják, amelyekről az átlagos észak-koreai csak álmodozhat. Ennek a látszatvilágnak egy másik oldalát a külföldieknek készítették el: az előkelő, jól táplált és egészséges gyerekek látványa, akikről sugárzik a jólét. A különleges gyermek palota ezzel a céllal épült, olyan ömlengős stílusban, amelyet már jól ismerünk más kommunista országokból is. *Ahn Chol* rejtett kamerája szörnyű képpel megmutatja, hogy valójában mi történik a színfalak mögött.

### Kannibalizmus

A Tumen folyó túlsó partján található kis városban, ami egyféle Berlini Falat képez Észak-Korea és Kína között, a dokumentumfilm készítői koreai menekültekkel beszélgettek. Majd a képernyő elhomályosul és egy férfi arról beszél, hogy egy család a híd alatt meghalt a hidegben.

Az apa jobban szeretné, ha a családja meghalna, mint azt, hogy lassan éhen haljon. A menekültek között, az egyik árva gyerek egy szörnyű történetet mesélt nekik arról, hogyan vezet az éhség a kannibalizmusig Észak-Koreában. Az elhunyt emberek húsát, úgy árulták a piacon, mint a disznóhúst. Nem tudod megmondani a különbséget, magyarázza határozottan a fiatal menekült. A történetet megerősítették Észak-Koreából származó gyerekek rajzai és a fent említett ember is.

### *Kiábrándító tevékenységek*

A menekültek városában szintén hallhatunk az úgynevezett „árvaházakról”, ahol a gyerekek alig kapnak valami ennivalót és nincs orvosi ellátás sem. *Ahn Chol* képein látható egy olyan ház, amelyet valóban a halál házának lehet nevezni. Az egyik gyerek, aki egy ideig ebben a házban élt, egy fiúról mesélt, aki el akart menekülni onnét és kiugrott az egyik ablakon. Egy másik férfi elmesélt egy történetet, ami megvilágítja azt az aljas hozzáállást, ahogy kormány az éhező emberekkel bánik. „A legtöbb termőföldet Észak-Koreában” – magyarázza, – „máktermesztésre használják, amiből heroint gyártanak az állami gyárakban”. Ezeket a termékeket kényszer alatt hozzák létre, jó pénzért eladják külföldön, majd fegyvereket vásárolnak rajta. Az USA már korábban már megvádolta Észak-Koreát ezekkel a kiábrándító tevékenységekkel. Mint később kiderült, hogy valóban igaza volt.

### *Internálótáborok*

Nyolc nap elteltével *Layburn*nek el kellett hagynia Kínát, mivel a turista vízummal kapott tartózkodási engedélye lejárt. Ezután Szöulba utazott, ahol szintén sok észak-koreai menekültnek adnak szállást. Noha a dél-koreaiakat már nem nagyon érdeklik az észak-koreai sztálinista rezsimmel kapcsolatos rágalmozások: a 2000 júniusi, a dél-koreai *Kim Dae Jung* és *Kim Jong-il* elnökök között történt meglepő találkozás óta, hisznek a két ország közötti megbékélésben. Hivatalosan a két ország továbbra is háborúban áll egymással. *Layburn* találkozott egy *Ahn Myong Chull* nevű menekülttel, aki beszélt neki egy kevésbé ismert, ugyanakkor szörnyű észak-koreai valóságról: az internáló táborokról.

„Százból egy észak-koreai ilyen táborban él” bizonygatta *Ahn*, akit arra kényszerítettek, hogy őrként dolgozzon az egyik táborban. Gyakran egész családokat internálnak; ez egy különösen elrettentő dolog minden forradalomellenes személynek. Ezekben a táborokban zajló kegyetlenkedések jellemzésével túlszárnyal minden képzeletet. Azok a leírások, amelyeket korábbi internáltak mesélnek, megerősítik a történeteit: nemi erőszak, terhes nők megkínzása és kegyetlen meggyilkolása. Ezekben a táborokban tiltva volt az is, hogy a rabok emberként legyenek kezelve. Azok az örök, akik menekülteket lőttek le, jutalomban részesültek. Ennek az lett a következménye, hogy maguk az örök bátorították a rabokat, hogy szökni próbáljanak, csak azért, hogy utána agyonlőhessék őket.

### *Sztálinista*

*Kim Jong-il* szerint, országa öt évig tartó éhségtől szenvedett a orosz betakarítások és az aszály miatt. A valós ok, vagyis a orosz gazdálkodás lelkiismeretesen rejtve van.

Látszólag, a Nyugat nem akarja látni a bukást és a sztálinista rezsim kegyetlenkedését. Az utóbbi években Észak-Korea kapta az egy főre jutó legtöbb segílyt a világon. Ennek ellenére, a lakosságnak alig van haszna ebből. *Ahn Chol* képein látható, hogy az USA-ból érkezett kukoricát és a Vörös Keresztől kapott élelmiszereket olyanok árulják a piacon, akik még egészen jómódban élnek. Az élelmiszersegélyek legnagyobb része azonban a hadseregnek jut. Az Éhség Ellenés Akció segélyszervezet tiltakozásul elzárkózott Észak-Koreától. Nem akarják tovább támogatni az országot és tovább nézni azt, hogy a gyerekek éheznek, miközben a korrupciónak, és a pazarlásnak köszönhetően az élelmiszersegélyeket rossz helyeken halmozzák fel.

### Színlelések

Itt az ideje, hogy a Nyugat átlásson *Kim Jong-il* színjátékán. 2000 nyarán, *Kim* találkozása a dél-koreai elnökkel valójában nem abból a szándékból fakadt, hogy valóban béke legyen a két fél között, hanem hogy Észak-Korea további pénzügyi és anyagi támogatásokat kaphasson. Kétség kívül, ez ahhoz vezetett, hogy a déli és az északi országban élő rokonok elkezdték egymást látogatni. Ám a látogatás joga, amelynek valójában általánosnak kellene lennie, úgy volt bemutatva, mint a béke gesztusa, a „megbékélés hetében”. Később kiderült, hogy az északi látogatókat előzetesen kiválogatták a sztálinista rezsimhez való hűségük alapján.

Ezzel kapcsolatban akkor lesz igazi áttörés, amikor a segítő szervezetek engedélyt kapnak arra, hogy ellenőrizzék az élelmiszer segélyek végállomásait. Ezen kívül, az emberi jogok kirívó megsértésének is véget kell vetni. Ezt a munkát egy egyházi struktúra szerint is véggezhetik és az észak-koreai papok ezáltal mentális táplálékot adhatnak a vidéki embereknek.

Szöul érseke és egyben Észak-Korea apostoli ügyintézője, Monsignore *Nicholas Cheong* azt nyilatkozta a múlt héten egy interjú alkalmával, hogy egyházmegyéjének hatvan papja készen áll arra, hogy Észak-Koreába menjen. Az azonban nem túl valószínű, hogy a köz-eljövőben be fogják engedni őket. A két *Kim* között 2000 nyarán megvalósult történelmi találkozó után felmerült az a lehetőség is, hogy a Pápa meglátogatja mindkét Koreát. Az érsek megerősítette, hogy abban az időben meghívást kapott Észak-Koreába, „De csak szóban és nem írásban” – tette hozzá sokatmondóan.

### 2001. június 1.

A kommunista Észak-Koreában a keresztényeknek kemény üldözésekkel kell szembe-sülniük. Ezt a bejelentést *Monika Pankoke-Schenk* tette a múlt héten, aki a Pápai Nők Missziójának az elnöke. *Monika*, Dél-Koreába történő visszatérése után nyilatkozta a fentiek az ország keresztényeinek. Ottlétének a célja az volt, hogy az Észak-Koreából érkező menekült nőknek segítséget nyújtson. A szigorú kommunista rezsim úgy tekint a keresztényekre, mint fő ellenségeire, mondta a szervezet elnöknője.<sup>6</sup>

### Szöul, 2001. június 21.

A Koreai Emberek Megbékélésének Tanácsa felszólította Észak-Korea kommunista kormányát, hogy engedje be országába a keresztény hittérítőket. A Tanácsot katolikus püspökök alkotják. A kérést a Koreai Emberek Megbékélésének és Egységének Napján tették közzé. A püspökök szintén felszólították Phenjan-t, hogy szavatolja a vallásszabadságot Észak-Koreában.<sup>7</sup>

Az *International Christian Concern* (Az egész világon üldözött keresztényekkel foglalkozó szervezet, emberjogi szervezet. A fordító megjegyzése) adatai szerint körülbelül 500 000 keresztényről van szó.

A kormány nemrégiben nyitott meg egy teológiai szemináriumot 12 hallgatóval, akik a kormány válogatott ki.

### Észak-Korea élő mártírjai<sup>8</sup>

„Észak-Korea és Kína határán lévő disszidensek azt állították, hogy azért voltak bebörtönözve, mert a Bibliát olvasták, hirdették az Evangéliumot vagy, mert Istenről beszéltek. A Biblia olvasása miatt kínozták meg őket. Biológiai kísérleteknek vetették őket alá azért,

mert hisznek Krisztusban. Néhányukat meggyilkolták. Tömeggyilkosság volt.”<sup>9</sup> – *Michael Horowitz*.

Egy futólagos pillantás arra a küzdelemre és megpróbáltatásokra, amit a keresztényeknek el kell viselniük a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban (KNDK) vagy Észak-Koreában. A terror és szomorúság láttán még a legkeményebb szív is elérzékenyül.

Az üldözés, amelynek ezek a szent emberek ki vannak téve az ördög karmai között, túlszárnnyal minden elképzelést. A szenvedő Észak-Koreaiak – köztük különösen a keresztények – egyszerűsége, az erkölcsi bomlás és a vértanúság egy rémisztő történetét tárja elénk, ami példa nélküli ma az egész világon. Az erkölcsi bomlás ténye összekapcsolódik a kínzás állandóan jelen lévő félelmével, a koncentrációs táborokba börtönzés rémével, és a kimondhatatlan horrorisztikus valósággal, amelyben az észak-koreai keresztények mindennapi életüket élik (és halják) a hitükért.

Mégis, az extrém megpróbáltatások ellenére, amelyekkel az észak-koreai szentek szembeesülnek, a bizonyítékok száma növekedni kezdett, ami azt sugallja, hogy a keresztényeknek nem csak hogy erős maradt a hitük, ott a „Remete királyságban”, hanem a földalatti egyház is terjed és a keresztények száma növekszik.

A koreai háború és a koreai-félsziget szétszakadása előtt Phenjan-t, Észak-Korea fővárosát úgy ismerték, mint a kereszténység legnagyobb keleti központját és ezért szeretetteljesen a „Kelet Jeruzsáleme” elnevezést kapta. Ez az ország, ahol egykor a keresztény hit terjedt és a kereszténység virágzott, a vallási szabadság egyik leghírhedtebb meggyalázójává vált. A múlt évben az *Open Doors*-nál Észak-Korea a világranglista élére került azon a ranglistán,<sup>10</sup> amelyben a világ országait rangsorolják abból a szempontból, hogy milyen mértékben üldözik az adott ország határain belül a keresztényeket Jézus Krisztusba vetett hitük miatt.

Az USA Külügyminisztériuma (USSD) az utóbbi három évben Észak-Koreát, mint Különös Törődést Igénylő Országot tartja számon, mely elnevezést azoknak az országoknak tartja fenn, amelyek „minden képzeletet felülmúlóan sértik meg a vallási szabadságot”.<sup>11</sup>

A keresztény hit gyakorlása Észak-Koreában egy súlyos bűncselekmény, ha elfogják a hívőket, akkor a legkeményebb büntetésekkel kell szembenéznük.

Egy német orvosnak, Dr. *Norbert Vollersten*nek, példanélküli módon sikerült bejutnia Észak-Koreába. *Vollersten* állítása szerint, észak-koreai disszidensek mesélték neki azt, hogy „Keresztényeket kínoznak és ölnek meg csak azért, mert olvassák a Bibliát” és hogy „keresztényeket kényszerítenek arra, hogy biológiai fegyverek hatásának kísérlete alá vessék magukat”.<sup>12</sup> A Nemzetközi Keresztény Tanács (ICC) becslései alapján 1999-ben 400 keresztényt végeztek ki.

„Legtöbbjüket sortűzzel végezték ki, miután koholt vádakkal elítélték őket.” Az USA Külügyminisztériuma (USSD) azt állítja, hogy „néhányukat a kivégzésük előtt állítólag megkínozták.”<sup>13</sup>

Az elfogott keresztényeket gyakran koncentrációs táborokba zárják, ahol az emberi jogokat legdurvább módon sértő cselekményeknek vannak alávetve. Úgy számolják, hogy évente a táborok lakóinak 25% hal meg az éhínség, az embertelen munka és életfeltételek, a féktelen örök erőszakos bánásmódjának, a kínzásoknak és összefoglalva a kivégzések következtében.

*Lord Alton*, mialatt elismerte a Lordok Házához intézett beszédében, a leírhatatlan „embertelen bánásmódot, amit a rabokra mérnek”.<sup>14</sup> azt állította, hogy ezekben a táborokban a keresztények „mindenkinél többet szenvednek”. Kijelentette, hogy „A keresztények különös fenyegetést jelentenek a rendszer számára. Egyedül ők azok, akik nincsenek több

évre elítélve. Addig vannak bebörtönözve, amíg tartják a hitüket.” A szemtanúk megerősítették ezeket az állításokat.

Egy férfi, aki túlélte a tábor, *Soon Ok Lee*, beszédet mondott a *Hanmee* Koreai Gyülekezet előtt (*Itasca, Illinois*). Elmesélte, hogy a keresztények életét ezekben a táborokban „úgy értékelik, mint ’valamit, ami kevesebb, mint emberi’ és fogva tartóik úgy bánnak velük, mint akik ’rosszabbak, az állatoknál’, hacsak nem hajlandók arra, hogy Jézus Krisztusban vetett hitüket feladják.”<sup>15</sup>

Egy másik tábor túlélője, *Kang Ch’orhwan* elmondta, hogy „Nem lehet onnét keresztényként élve kikerülni. Nem értettem, hogy azok az emberek miért vetik alá magukat a koncentrációs táborok brutalitásának, amikor azzal, ha megtagadják láthatatlan Istenük létét, haza mehetnének.”<sup>16</sup>



A keresztények ellen elkövetett bűntettek jegyzéke ezekben a táborokban kegyetlen olvasatnak számít.

Több Kínában tartózkodó észak-koreai menekült megkérdezése után Dr. *Vollersten* a következőket mondta: „amikor a táborokban keresztény nők gyereket szülnek, az újszülöttet azonnal meggyilkolják és a tábor őrző kutyákat etetik meg a tetemmel.”<sup>17</sup>

*Soon Ok Lee* tanúvallomásában,<sup>18</sup> amit a Szenátus bírói bizottságának tett „öt vagy hat idős” szent ember kegyetlen meggyilkolásáról beszél. Elmesélte, hogy amikor ezek az emberek megtagadták azt, hogy elutasítsák Krisztust, egyesével olvasztott vasat öntöttek rájuk.

*Lee* valahol még azt is tanúsította, hogy legalább az egyik táborban keresztényeket kényszerítettek arra, hogy egy olyan acél feldolgozóban dolgozzanak, amelynek nem volt semmiféle szellőztető rendszere. Ennek az lett az eredménye, hogy a munkások „visszamaradtak a fejlődésben és az arcuk felismerhetetlenné vált”. *Lee* beszámolója alapján nehezen lehetett azt mondani rájuk, hogy emberi lények lettek volna.

Még ennek a sötét világnak a kellős közepén is működik Isten Lelke. Nincs olyan mély sötétség, ahová Jézus, a világ világossága képtelen lenne behatolni. Az Egyház állhatatosságával és kitartásával túlélte a legsúlyosabb csapásokat már több mint fél évszázadon keresztül és a földalatti egyház nyilvánvaló újjászületése figyelhető meg, ami az észak-koreai szentek kitartásának köszönhetően, ösztönző és egyben megalázott tanúságként van jelen a világban.

Isten megismerésének és imádásának vágyát mutatta be *Michael Weygandt* (*a Mártírok Hangja, VOM szervezet*) egy példán keresztül. *Weygandt* elmondta, hogy a szervezete lufikra nyomtatta Márk evangéliumának teljes szövegét és átengedte azokat a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságba (KNDK).

Mindenki jól tudja, hogy ha valakit elfognak azért, mert ezeket a lufikat összeszedi, akkor kivégzik, hiszen a Biblia „lapjait” találják meg nála. *Weygandt* egy példán keresztül mesélte el, hogy fogadták a léggömböket: „egy esetet egy kislányról, aki hazavitt egyet a léggömbök közül a nagymamájának, aki, miközben átvette az ajándékot sírva mondta: ’Köszönöm Istenem, hogy nem felejtettek el minket’, ami a világ keresztény közösségére utalt. A nagymama elásta a léggömböt, de minden este kiásta, hogy felolvashassa és értelmezhesse annak szövegét a családjának számára.”<sup>19</sup>

Valóban, ezeknek a keresztényeknek a különös hithűsége összefoglalható abban a vágyukban, hogy újra építsék Észak-Koreában az Egyházat. A *Yerang* Misszió lelkésze, *Younghsik Kim* a következő sorokkal jellemezte az észak-koreai hívőket: „Mi jól tudjuk, hogy

hol találhatóak azok a templomok, amelyeket elpusztítottak. Isten segítségével mindet újra fogjuk építeni. Imádkozunk és rendületlenül, szilárd elhatározással készülünk arra.”<sup>20</sup>

Az észak-koreai keresztények töretlen elhatározása és hithűsége ösztönözte az országban élő felebarátokat arra, hogy Krisztus felé forduljanak. Dr. *Vollersten* azt nyilatkozta az UPI (*United Press International*) hírügynökségnek, hogy korábban „beszél már egy olyan emberrel, aki tíz koncentrációs tábornak volt az ex-parancsnoka, akire olyan nagy hatást tett a táborokban élő keresztények mély hite, hogy elmenekült az országból és maga is megkeresztelkedett.”

*Soon Ok Lee* azoknak a szenteknek az imái által vált kereszténnyé, akikkel együtt volt bebörtönözve. *Lee* beszéde után, *Jim Dykstra* a következő következtetést vonta le: „Azoknak az imádkozó embereknek a hatására *Soon Ok Lee* rövid időn belül megértette azt, hogy kicsoda Isten és hogy mi az Ő terve az életével.”

A Kínában dolgozó szervezetek számára nyilvánvalóvá vált, még akkor is, ha az Egyházat ’szigorúan a család köré szervezik’, hogy annak folyamatos növekedése tapasztalható.

Az ICC becslése alapján 500.000 keresztény él jelenleg a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban (KNDK). Ez a növekedés részben annak köszönhető, hogy a keresztény üzenet elterjedt az országukat elhagyó, 300 000 főre becsült észak-koreai menekültek között. A KNDK-ban továbbra is folytatódó nagy élelmiszerhiány sok észak-koreait kényszerített Kínába, ahol engedély nélküli menekültekké váltak, és ahol alapvető emberi jogait a korábbiaknál is kegyetlenebb módon sértik meg.

Sokan közülük most találkoztak először a keresztény üzenettel. *Michael Weygandt* elmondása szerint a kínai menekültek „gyakran kitűzik otthonaikra a keresztet, mint hitük jelét. Sokszor nem is tudják mit jelent a kereszt, csak esetleg azt, hogy a bizalom szimbóluma.” Menekültek, mint *Kim Song Gun*, akkor váltak kereszténnyé, amikor találkoztak „misszionáriusokkal, akik az észak-koreaiaknak segítettek a kínai határon.”<sup>21</sup>

Ha a kínai hatóságok elfogják őket, akkor ezeknek a keresztényeknek olyan brutális bánásmódban van részüik, amelyet elképzelni is képtelenség.

*Thomas White*, szintén a VOM-ból, azt mondta, hogy több jelenetést kaptak olyan újraelfogott észak-koreai keresztényektől, akiknek „drótot szúrtak át a csuklójukon és az orrukon. Ezekkel a jegyekkel testükön irányították őket vissza Észak-Koreába.”<sup>22</sup> E veszély ellenére, erősítette meg *White*, hogy „a koreaiak számára kínai barlangokban továbbra is működnek titkos biblia-iskolák.” Szintén ismert tény az, hogy néhányan azok közül, akik Kínában Krisztushoz térnek meg, később hazamennek, hogy megosszák az Evangélium örömhírét a családtagjaikkal és barátaikkal. Az Egyház az által terjed, hogy ezek a keresztények hajlandók visszatérni hazájukba Krisztus üzenetével, amit hittérítőktől és más keresztényektől hallottak Kínában.

Tragikus módon, bizonyos esetekben azok, akik visszatérnek, hogy az Evangéliumot megosszák szeretteikkel mártírokká válnak. Sok észak-koreai szent „a történelem vásznán láthatatlan árnyékként” távozott el ebből az életből.

Senki sem emlékszik a nevükre. Összetört életüket különösen hányattatottan élték és apáik földjét vérük áztatta, a mártírok vére. Mostanra lelkük egészen biztosan azon oltár alatt található, amelyről János a Jelenések könyvében beszél. Ők azok akiket „Isten szava és a tanúbizonyosságuk miatt pusztítottak el.” Egészen biztosan még most is így kiáltanak fel „hangos szóval, ’Milyen hosszú idő, Felséges Úr, szent és igaz, amíg megítéled a föld lakóit és megbosszulod vérünket.’”<sup>23</sup>

Washington, 2003. május 5.

A *United Press* riportja alapján, a keresztények üldözése az országban a válság fokozódásával erősödik. Például, a kínai hatóságok erőszakosan telepítettek haza keresztényeket Észak-Koreába. 'Arról tudósítottunk, hogy fém drótot szúrtak át a menekültek egyes testrészein.' a csuklójukon és az orrukon. Ezeket arra használták, hogy így küldjék vissza őket Észak-Koreába.', erről számolt be *Thomas White*, a *The Voice of the Martyrs* Egyesült Államokban működő csoportjának vezetője.<sup>24</sup>



Részlet: Orbán J. Gyula (szerk.): *Keresztények elleni erőszak*. Szeged, METEM. (Megjelenés alatt.) Fordította Molnár Gábor. Köszönetet mondunk a kötet szerkesztőjének, hogy hozzájárult a fenti könyvrészlet publikálásához.

## Kína keresztényellenessége

Kínában a buddhizmus a legnagyobb vallás: körülbelül százmillió buddhista él az országban. Annak ellenére, hogy minden vallást üldöznek, a buddhizmus egyértelműen a legnagyobb hatással van a kínaiakra. Noha, amint nyilvánvalóvá vált a német *Weltbild* magazin által közreadott egyik tanulmányból, a Kínai Népköztársaságban él a világ legtöbb ateistája, úgy arányaiban, mint abszolút számokban mérve. A kínaiak 21,4 százaléka vallja magát ateistának.

Egy amerikai vallási statisztikus szerint, az egész világon 150 millió ateista él (a világ lakosságának 2,5 százaléka), 2 milliárd keresztény, 1,2 milliárd muszlin, 811 millió hindu, 360 millió buddhista és 14,4 millió zsidó.<sup>26</sup>

Hivatalos kínai források szerint az országban két katolikus egyház létezik: a „hazafias egyház” – amit a kormány hivatalosan is elismer – és a „földalatti egyház” – a kormány elismerése nélkül. Más kommunista országokhoz hasonlóan Kínában is a fennálló rezsim évtizedeken keresztül próbálta belülről megtörni az egyházat. Ezt Közép- és Kelet-Európa országaiban, úgynevezett „békepapok” által próbálták megvalósítani,<sup>27</sup> Kínában az ország „saját” hazafias egyházának megszervezésével.

A két egyház között valójában csak egy formai különbség van: a hazafias egyház püspökeit a kormány nevezi ki (és nem a Vatikán); a földalatti egyház püspökeit Róma nevezi ki (és nincsenek elfogadva a kínai kormány által).

Kínai utam során teljesen világossá vált számomra, hogy valójában nincs két egyház. A „hazafias egyház” éppen olyan „római” (azaz Rómához hű), mint a földalatti egyház. Láttam olyan papnevelő intézeteket, ahol mindkét egyház hallgatói tanultak. Természetesen elsősorban a földalatti egyházat üldözik; de ez nem jelenti azt, hogy a hazafias egyház papjai, püspökei, vagy egyházközségeinek tagjai ne lennének a bebörtönzés veszélyének kitéve.

Lehetetlen pontosan megmondani a kínai katolikusok számát. Ha valaki mégis megkérdezné az embereket vallási hovatartozásuk felől, sok katolikus nem adná meg a nevét. A

Terület:	9 596 960 km <sup>2</sup>
Népesség:	1,3 milliárd fő
Etnikai csoportok: Han kínai 91,9%, Zhuang, Ujgur, Hui, Yi tibeti, Miao, Manchu, Mongol, Buyi, koreai és egyéb 8,1%	
Vallások: taoista, buddhista, muszlin, keresztény, ateista.	
Népességnövekedés:	0,87%
Munkanélküliség:	10% <sup>25</sup>



múltban már tanultak a leckéből. Egy ma adott „ártalmatlan információt” holnap rossz célokra használhatnak fel, kevésbé ártalmatlan célokkal.<sup>28</sup>

Verbiest Koerier megemlíti néhány számadatot a kínai katolikusok és a kínai Katolikus Egyház vonatkozásában.

Helytelen a Kínai Katolikus Egyházon belül szakadásról beszélni, noha két nagy ág található az egyházon belül: az egyik, a Kínai Katolikusok Hazafias Szövetsége, a másik, az úgynevezett földalatti egyház. Ez a szakadás nem magából az Egyházból származik, hanem kívülről kényszerítik rá. A

Hazafias Szövetség struktúráját szintén a kormány kényszerítette az egyházra. Egyébként katolikus vonalon a Kínai Kommunista Párt által elfogadott egyetlen intézmény a Hazafias Szövetség, melynek állandó tanácsa 51 tagból áll. Közülük 5 nő. A tiszteletbeli elnökök Jin Luxian, Dong Guangqing és Yu Chengcai. A Hazafias Szövetség elnöke Fu Tieshan püspök úr. Ezen kívül tagjai még a szövetségnek Mgrs. Liu Yuanren, Mgrs. Tu Shihua, Mgrs. Huo Cheng és Gong Qiusheng atya, illetve laikusok, mint Liu Bainian, Yu Jiadi és Lu Guocun. A szervezet általános titkára Liu Bainian úr.

2001-ben számos cikket publikáltak, amelyekből kitűnt, hogy a kínai kereszténység története sokkal korábbra vezet vissza, mint eddig azt az emberek feltételezték. Martin Palmer a kínai kereszténység ősi romjait fedezte fel az országban. Ma a szakértők abban megegyeznek, hogy Kínában már a VII. és a VIII. században voltak keresztény közösségek. Palmer keleti filozófiai szövegek fordítója, illetve az Egyesült Királyságban működő Alliance of Religions and Conservation igazgatója. Az emberek egészen mostanáig úgy gondolták, hogy a kereszténység Kínában először az 1600-as években jelent meg.<sup>32</sup>

1. Katolikusok száma	12 millió <sup>29</sup>
2. Egyházmegyéek száma	138
3. Templomok, kápolnák száma	5000
4. Püspökök száma hivatalos	79
nem hivatalos	49
5. Papok száma hivatalos	1200
nem hivatalos	1000
6. Szerzetesi fogadalmat tett apácák száma hivatalos	2150
nem hivatalos	1500
7. Szemináriumok száma hivatalos	24
nem hivatalos	10
8. Főállású szeminaristák száma hivatalos	1000
nem hivatalos	700
9. Szerzetes noviciák száma hivatalos	40
nem hivatalos	20 <sup>30</sup>
10. Képzésben lévő nővérek száma hivatalos	1500
nem hivatalos	1000 <sup>31</sup>

1. TÁBLÁZAT A KÍNAI KATOLIKUS EGYHÁZ SZÁMOKBAN

## JEGYZETEK

<sup>1</sup> The World Factbook. Észak-Korea. 2002.

<sup>2</sup> Egyesült Államok Nemzetközi Vallásszabadság Bizottságának éves beszámolója (2003. V.) 18–19.

<sup>3</sup> Egyesült Államok Nemzetközi Vallásszabadság Bizottságának éves beszámolója (2003. V.) 33.

<sup>4</sup> International Christian Concern, Ázsia: Észak-Korea, 2002.

<sup>5</sup> *Katholiek Nieuwsblad*, 01/04/20, Ben van de Venn cikke.

<sup>6</sup> *Katholiek Nieuwsblad*, 01/06/01. Lásd szintén: KNA.

<sup>7</sup> CRTN, 01/06/22.

<sup>8</sup> www.christianmonitor.org, Paul Sharpe cikke, 2003/07/29.

<sup>9</sup> Kincaid, Cliff. 2002.: N. Korea Tortures Christians, Diverts Food Aid, Doctor Claims. CNSNews.com 2002/03/04.

- <sup>10</sup> The Open Doors World Watch List abban segít, hogy reális képet kapjunk az adott országban történő vallásüldözés kapcsán.
- <sup>11</sup> Az Egyesült Államok Nemzetközi Vallásszabadság Bizottságának éves beszámolója, 2003. V.
- <sup>12</sup> Chismar, Janet. 2003.: Against all odds: Faith flourishes quietly in North Korea. *Crosswalk*, 2003/03/13.
- <sup>13</sup> Chismar, Janet. 2003.: Against all odds: Faith flourishes quietly in North Korea. *Crosswalk*, 2003/03/13.
- <sup>14</sup> Christian Solidarity Worldwide 2003. 'Brutality and viciousness of North Korean regime highlighted in House of Lord's debate'. 2003/03/13.
- <sup>15</sup> Dykstra, Jim. 2003.: North Korea – Soon Ok Lee. *Christian Monitor*, 2003/06/10.
- <sup>16</sup> Sellers, Jef M. 2001.: Forgotten Gulag. *Christianity Today*, 2001/08/06.
- <sup>17</sup> Siemon-Netto, Uwe, 2002.: Faith: Witness to genocide. *United Press International*, 2002/03/06.
- <sup>18</sup> Lee, Soon Ok. 2002.: Testimony of Soon Ok Lee. United States Senate Committee on the Judiciary, 2002/06/21.
- <sup>19</sup> Uwe Siemon-Netto. 2002.: Chasing Bible balloons in North Korea. *United Press International*. 2002/07/09.
- <sup>20</sup> Kim, Youngsik, 2002.: Message from the North Korean Church. Yerang Missions, 2002/10/31.
- <sup>21</sup> Gluck, Caroline. 2002.: North Korean defectors find Christianity. *BBC*, 2002/02/11.
- <sup>22</sup> Siemon-Netto, Uwe. 2003.: Analysis: Martyrdom in North Korea. *United Press International*, 2003/06/05.
- <sup>23</sup> Jelenések könyve, 6:9–10
- <sup>24</sup> *United Press International*, Analysis: Martyrdom in North Korea, lásd [www.upi.com/view.cfm?StoryID=20030506-050924-1370r](http://www.upi.com/view.cfm?StoryID=20030506-050924-1370r)
- Jegyzetek
- <sup>25</sup> *The World Factbook, Kína.*
- <sup>26</sup> KERKWEB, 01/01/25
- <sup>27</sup> Lásd szintén: J. G. Orbán: *Friedensbewegung katholischer Priester in Ungarn.*
- <sup>28</sup> Verbiest Koerier, 2001. március, 22. oldal.
- <sup>29</sup> Nyilvánvalóan a fenti adat más számokat is tartalmaz. Az ilyen országokban a problémát az okozza, hogy nem léteznek olyan összeírások, amelyekben vallásokkal kapcsolatos kérdések szerepelnének. Ezért a fenti számok csak becslült adatok, noha véleményem szerint a *Verbiest Foundation* adatai eléggé megbízhatóak. Ebben a kontextusban utalok arra a tényre, hogy Jean Charbonnier művének 15. oldalán szintén tíz millió katolikust említ Kínában: *'Guide to the Catholic Church in China'*. (Singapore, 2000.).
- <sup>30</sup> Jean Charbonnier 1500 novíciáról ír államilag elismert novíciátusokban és 1000 nem hivatalosról. (Lásd. J. Charbonnier: *Guide to the Catholic Church in China*. 14.)
- <sup>31</sup> Verbiest Koerier, March 2001, 22. oldal
- <sup>32</sup> A felfedezését Palmer 2001. február 23-án hozta nyilvánosságra egy hong kongi felszólalásában. Lásd: KERKWEB, 29/06/01, A történetet a Chicago Tribune publikálta 2001. 06.03-án. Ennek következtében Bay Fang egy cikket szentelt a felfedezésnek, amit a US News jelentetett meg 2001. március 10-én.